

Verslagenheid in de gemeente: Jaro heeft ons verlaten!

Gisteren, op zondag kort na de middag, werd Kalmthout geconfronteerd met bijzonder droevig nieuws, Jaro De Bruyne, 42 jaar oud, had ons verlaten. De verslagenheid in Heide en de wijde omgeving is groot. Naasten troffen hem dood aan in zijn woning. Het spoor dat Jaro achterlaat zal ons nog lang doen herinneren aan zijn grote sociale ingesteldheid. Laat ons het zo stellen: Jaro was dag en nacht present voor iedereen die om zijn hulp vroeg. Was er een job op zijn maat geschreven dan kon je geen betere medewerker bedenken. Ik herinner mij hoe Jaro bij onze vereniging (de wielclub) terecht kwam, het moet ergens eind de jaren '90 zijn geweest. Als jonge kerel wilde hij overal helpen waar het maar kon. Ik kan niet tellen hoeveel affiches hij ooit heeft rondgedragen voor activiteiten waarbij ik betrokken was. In de periode van de Internationale veldrit Bosduin droeg hij z'n 500 affiches op zijn eentje rond, de Kempen doorkruiste hij tot de streek van Herentals en ook de Antwerpse en Nederlandse kant kregen bezoek van hem om affiches te

bedelen. Hij hield er ook een samenvatting van bij. Ik kreeg achteraf een lijstje waar hij allemaal was geweest, soms stond er zelfs bij "cola", dat wees dan op een cafébaas of bazin waar hij voor zijn werk, uit dankbaarheid, een gratis cola had mogen drinken. Maar Jaro was meer dan een "affichedragers". Hij stond paraat voor alle verenigingen en was betrokken bij alle activiteiten in de gemeente Kalmthout, zelfs buiten de gemeente was hij hier en daar een gewaardeerde medewerker. Een opsomming maken van verenigingen en evenementen waar hij bij betrokken was is haast onmogelijk, toch wil ik een poging doen met de informatie die ik ken. Bij onze Wielclub, Wieka, was Jaro betrokken bij alle evenementen. Het veldrijden werd ook zijn passie temeer omdat hij als geen ander wilde supporteren voor Kevin Pauwels, Wietse Bosmans en alle andere Kalmthoutse veldrijders. Op elke veldrit kwam men Jaro tegen, hij was in deze kringen een zeer opvallende supporter, telkens drager van zijn hoge Belgische hoed. En dan was er natuurlijk het voetbal, Heibos was zijn passie. De laatste maanden had hij minder werk met affiches en was hij bijna dagelijks aan te treffen rondom het veld van Heibos om er onkruid te wieden, paden te rijven, de jonge planten te gieten, enz. Het is onder meer zijn verdienste dat het complex nu zo mooi oogt. Een andere hobby was muziek, als muzikant van de Harmonie Bos en Hei miste hij geen enkele repetitie of optreden. De Straatfeesten, nog z'n evenement waar hij naar toe leefde. Wat deed het hem pijn dat dit voor het tweede jaar op een rij niet kon doorgaan. Maar er waren nog zoveel andere evenementen waar men Jaro tegenkwam als vrijwilliger. Affiches droeg hij voor iedere vereniging die er om vroeg. Ook voor de BINs zette Jaro zich in als bedeler van de affiches tijdens al die jaren. Eigenlijk kon er in Kalmthout weinig gebeuren of Jaro was er wel ergens bij betrokken. Toen hij 40 werd namen de Kalmthoutse verenigingen,

samen met het gemeentebestuur, het initiatief om Jaro eens in de bloempjes te zetten. Die avond kende de burgemeester hem de hem de titel van "supervrijwilliger" toe. Wat zovele jaren geleden begon in jeugdhuis Govio was voor hem uitgegroeid tot wat hij tot eergisteren nog deed, zich inzetten voor iedereen die er om vroeg.

Na overleg met de familie plaatste de burgemeester gisteren als eerste een berichtje op facebook, dit was meteen de start voor ontelbare reacties van medeleven van ver en zijt. Het bericht werd oneindig gedeeld en opgepikt door de pers.

Jaro sprak soms als een wervelwind, als hij het begon uit te leggen moest je tijd nemen, maar hij wist als geen ander hoe de vork van het

Kalmthoutse verenigingsleven, het veldrijden, de voetbal, en nog zoveel meer, in elkaar stak. Een beetje ijdel was hij ook wel, elk krantenartikel waarin hij werd genoemd stak netjes in zijn portefeuille en toonde hij met veel trots. Maar dat mocht ook wel rekening houdende met wat hij betekende voor Kalmthout en zijn verenigingen. Als iemand de Hemel heeft verdiend dan is het zeker Jaro. Veel te vroeg heeft hij ons verlaten maar de dankbaarheid zal nog lang nazinderen.

Een rouwregister in het gemeentehuis.

Vanaf morgen zal iedereen die dit wil de gelegenheid krijgen om het rouwregister te ondertekenen door een boodschap achter te laten. Dit is uitzonderlijk maar Jaro was dan ook een bijzondere Kalmthoutenaar. Op die manier krijgen de mensen die hem kenden en waardeerden, ondanks corona-maatregelen bij een begrafenis, toch de gelegenheid afscheid te nemen van Jaro.

Later op het jaar kunnen we met de vele verenigingen waarbij Jaro actief was misschien eens bekijken of we voor hem een waardige herdenking kunnen organiseren.

Louis van den Buijs.

Namens de lezers van Heide vertelt en de leden van BIN Withoefse Heide bieden wij onze oprechte deelneming aan bij dit overlijden. Wij wensen zijn moeder alle sterkte toe om dit zwaar verlies te dragen. Jaro, vriend van iedereen, rust in vrede!

CORONAVIRUS

Heide vertelt is een tijdelijke uitgave

Redactie: Louis van den Buijs
vandenbuijslouis@gmail.com
0477/22.24.81

Eerder verschenen krantjes kan je downloaden via www.binkalmthout.be